

Blanke toppen of dennenduinen...?

Begin juni hadden we ons 'bedrijfsuitje'. Bestuur, duinconsulenten en redactie van Duinbehoud brengen ieder jaar een weekend door in een van 'onze' duingebieden. Ik verheug me erg op zulke dagen. Naast het nodige gepraat betekent dat twee dagen struinen door de duinen. Met allemaal deskundigen. Wat wil ik nog meer... Iedere keer leer ik veel over bedreiging, ontwikkeling en herstel van de duinen. En natuurlijk ook over wat er groeit en rondvliegt.

Dit jaar werden we ontvangen door Joost, duinconsulent van het prachtige duingebied bij Schoorl en Bergen in Noord-Holland. We bezochten twee stuifprojecten: de Baaknol en het Buizerdvlak. Grote stukken duinterrein, waar door afgraving weer 'blinkerts' zijn ontstaan: blanke duinen die met een beetje wind flink gaan 'lopen'. Van grote afstand zie je soms het zonlicht op de kale toppen weerkaatsen. Eenmaal bovenop zo'n top zag en hoorde ik de opwindende en enthousiaste van de boswachter en de consulenten. "Zo hoort het hier te zijn!", riep een van hen uit. Het was inderdaad een fraai gezicht om te zien hoe het zand zich verplaatst en langzamerhand bezit neemt van het naaldbos aan de rand. Maar niet iedereen vindt dat mooi. "Het is een moeizaam proces", verzuchtte de boswachter, "de mensen in de omgeving zijn gehecht aan die bossen. Zij hebben het gevoel dat we de duinen hiermee om zeep helpen. Het lijkt wel of niemand het echt goed kan uitleggen." Tja, dacht ik, zolang we ons laten leiden door 'ons gevoel' zal dat een lastige klus blijven. Ik vind het in ieder geval prachtig...

ANNELIES BOUTELLIER

Foto: Joost Bouwmeester.